

Datum: 23.07.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	23.07.2026 08:21:00	25:18

Naslov: Gosti-Slavica Đukić Dejanović i Duško Vukajlović

22552

A o sastanku predsednika Vučića sa predstavnicima Evropske banke za obnovu i razvoj, mogućim implikacijama strateškog dijaloga sa SAD-om na pitanje Kosova, govoru mržnje nakon samoubistva policajca iz Valjeva, kao i drugim aktuelnim temama sa naslovnih strana dnevne štampe, razgovaramo sa Slavicom Đukić Dejanović, specijalnom savetnicom ministra unutrašnjih poslova, i Duškom Vukajlovićem, glavnim i odgovornim urednikom portala K1. Dobro jutro i dobrodošli u naš jutarnji program.

Dobro jutro. Evo da krenemo od ove teme koja je već danima na naslovnim stranama i priča se o njoj na portalima, a to je svakako— evo, vi ste, Slavice, neuropsihijatar, pa možda bolje od svih, sigurno od svih nas u studiju— možete da prokomentarišete stravični izlivi mržnje: "Blokadera zgrozili Srbiju", "Monstrumi slave smrt policajca". E sad, ono što je zanimljivo u celom ovom slučaju, to je da advokat policajca i njegove porodice, pa i sama porodica, a kasnije, mislim da sam pročitala da je i ministar unutrašnjih poslova čak to rekao, da on uopšte— da čovek uopšte spornog datuma nije bio u Valjevu, tog 14. avgusta 2005, kada su ga optužili i targetirali da je bio i učestvovao u policijskoj akciji. Da. Ja zaista ne raspolazem konkretnim podacima, ali isto imam informacije, kao i vi, da kažem, iz druge ruke. Ali najsitnije od toga: i da je bio.

Radost što nekoga više nema, što je digao ruku na sebe. Znaite, kod običnog, prosečnog čoveka, svaki takav kraj života je prosto poraz za okruženje u kome se taj čovek nalazi, i jedna, u najmanju ruku, empatična emocija se rađa. Dakle, razumevanje za najbliže članove porodice.

Da, jer mi ne govorimo samo o policajcu, mi govorimo o čoveku koji je bio i suprug, i sin, i otac troje male dece. Nije on bio— upravo to— nije on bio samo profesionalno angažovan.

Prosto, jedan čovek se nasilno opredelio da prekine svoj život iz najrazličitijih razloga.

I naravno, ovaj, ne treba o tome mnogo ni govoriti, upravo zato što je bio i član porodice, zato što je bio i kolega, zato što je bio i prijatelj. I u krajnjem slučaju, kod običnog, zdravog, rekla bih normalnog, prosečnog čoveka, takva vest, šta god da je pre toga bilo na njegovim profesionalnim zadacima, a vrlo je verovatno da zaista čovek nije ni bio u Valjevu, izaziva jedno osećanje nemoći, tuge i empatije. Šta se tu dogodilo u dušama onih koji bi da ruše sistem?

Oni bi da ruše i moralne vrednosti. Oni bi da ruše prosto sve što se smatra ljudskim, dobrim, etičnim, kvalitetnim, pristojnim. U rečima onih koji komentarišu smrt ovog čoveka i kraj, bez obzira šta je prethodilo, mi vidimo nešto što je strano našem podneblju. Naš čovek ume da saoseća.

Vi znate da se komšije prosto mire kada su dramatične situacije, čak i one koje godinama nisu govorili.

Takvi, da kažem, prosto personalno bitni događaji za jednu porodicu uvek imaju, maltene, epidemijski karakter za čitav kraj, zahvate čitav kraj, čitav kraj pati. Ovo što se događa, ovo nije tipično za nas, ni kulturološki, ni tradicionalno, ni civilizacijski. Ali kako da se borimo protiv toga?

E pa, dobro je što razgovaramo o tome. Dobro je što pozivate i stručnjake i analitičare, i dobro je što sa običnim ljudima o tome razgovarate, vi iz medija.

Kakav utisak na običnog čoveka može ostaviti bilo čiji komentar radosti kada se nečiji život ugasi?

Znaite, neprijatelj je u ratu. Ratno pravo predviđa jedan kulturološki i empatski nivo.

A ovo što se nama sada događa, to je jedna klica koja nije tipična za naš narod.

Ona je ubačena, praktično, sa strane. Ali, kao što su nekada neki modni hitovi, koji čak nisu prijatni za uho, muzički, popularni jer prosto novi su, došli su sa nekog Zapada ili tamo, ovaj, iz nekog okruženja, nažalost kod izvesnih ljudi koji nemaju snažno nacionalno biće, ja bih rekla snažan personaliti, može se dogoditi da im se učini da sve što dolazi kao indukcija za ponašanje jeste dobro i da ga treba prihvatiti.

Zaboravljaju da običan čovek na to gleda sa osećanjem poraza. Mhm.

A koliko je uopšte teško podneti i istrpeti ovakav vid targetiranja i pritisak javnosti?

Kada je reč o, relativno, da kažem, mladom čoveku, 33 godine, i o policajcima.

Da. To potpuno odsustvo, ne samo empatije, nego onog što se zove ljudsko svojstvo za razumevanje, govori o tome da jedan soj, nažalost, ili da kažemo jedna substruktura naših sugrađana, se prosto opredelila da na nasilan način doživljava i sopstvenu emociju.

Emocija može da bude nekada i negativna, i svi mi umemo da budemo nekada i naljućeni, i da nas neko revoltira. Ali smrt je uvek poraz. Ko god da je na onoj strani života, posebno ako je digao ruku na sebe, prosto, borba protiv onih koji smatraju da treba slaviti bilo čiju smrt i bilo čiji poraz tog tipa, se mora prosto u, ovaj, preventivne svrhe organizovati, od dece, od naših najmlađih sugrađana, koji u vrtiću, ako se drug povredi, treba da prestanu sa igrom koja može biti bila malo i dinamičnija, i življa, i čak agresivnija, jer vi u sportu imate i agresivne momente.

I, ovaj, deca se moraju učiti da je to nešto što je razlog da se prekine igra i da se posveti pažnja onom

Datum: 23.07.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	23.07.2026 08:21:00	25:18

Naslov: Gosti-Slavica Đukić Dejanović i Duško Vukajlović

ko je eventualno povređen. Dakle, u preventivne svrhe moramo mnogo raditi sa mladima.

Moramo razgovarati sa njima i moramo zlo i dobro konfrontirati. Znači, nikada dobro nije bilo poraženo od zla, ali je zlo umelo da vlada dobrim. Mhm.

Ali evo, kad smo već krenuli od ove priče, nastavljamo sa sličnim, da kažem, temama.

Šok izjave kandidatkinje takozvane studentske liste, naslovna strana Kurira, dno dna, kažu: "Jasmina Paunović, prvo posle izbora biće zatvaranje granica, učestvovala je u teorijama zavere i lažima o Vučiću." Verujem da ste ispratili, kolega Duško, šta je sve izgovoreno. I kako na to pristojan čovek da odgovori? Evo, prvo ovo: drago mi je da je danas ovde Slavica Đukić Dejanović, koja je zaista pažljivo sve slušala, stručno i lepo objasnila ovo što nam se dešava i što zaista— ja ne znam gde smo zaboravili— i empatiju, i poštovanje drugog bića, i poštovanje protivnika, i političkog, i rivala u sportu je bilo... Čini mi se da smo nekako počeli da relativizujemo ovakve stvari.

Da. Nekad, evo, malopre ste rekli, mediji su puni priča o ovome.

U vreme dok sam ja radio u štampanim medijima, imali smo jedan kodeks, da kažem, da se ne bavimo samo ubistvima. Znači, sve drugo je bilo u novinama, ali kad neko digne ruku na sebe, obično se o tome ne piše ili se ne pominje, ne analizira. A kad još neko sejiri nad tim, pa kaže: "E, ovo što ste malopre pominjali, to mnogo više govori o ljudima koji imaju takve izjave i javno to govore." Zamislite, mislim, koji treba da bude... Ja na kraju, kad razmislim o svemu, ja samo mogu te ljude da žalim. Šta je u vašoj glavi? Šta je u vašoj porodici?

Šta se s vama dešava kad se vi radujete i sejirite nad nečijom smrću?

I to nema nikakvog opravdanja, bez obzira šta god se— što kažete— najvećeg protivnika ispoštujete kad je mrtav, tu se završi svaka priča. Tako da je to zaista nešto... to je jedna strana.

Ovo što ste pitali, znate, ne bi me čudilo... imate neke— ja se sad izvinjavam, moždaću upotrebiti termin koji nije, ovaj, dobar— "pacijente", kako ih mi nazivamo žargonski, ljude koji svim i svačim, ovaj, iznose razne paušalne i optužbe i uvrede i klevete. I to su obično oni neki ljudi koji ništa nisu napravili iz nekih, sad opet, svojih razloga, nego su se odali ili alkoholu ili nekim drugim porocima, sede, piju i analiziraju sve i svašta, i misle da bolje od Trampa znaju šta on taj dan planira ili šta, ne znam, Putin radi, i puni su nekih teorija zavere. Ali to ne očekujete od nekoga ko ima ovako impresivnu, zaista, i pravničku i tužilačku karijeru, i ko je nosilac, odnosno drugi na listi, ako je tačno daće biti druga, ali sasvim sigurno je u čelu te studentske liste, znači žena, koja ima pravo na svoje političke stavove. Čak i ovo: "Zatvaraćemo granice." Okej, to je njena politička poruka, "zatvorićemo granice za političke protivnike." Pa, obećavate neko suđenje?

Hajde da vidimo da liće narod to podržati ili neće, pa da vi sudite— ne vi, nego opet tužilaštvo— pa nek se dokaže. Ali da vi one paušal— one optužbe koje je sad iznela na račun, ne znam da li je Anđelko Vučić otac Aleksandra Vučića ili nije, znate ko se time bavi?

I koji— koji nivo trebate spuštanja da se bavite nečijom porodicom, a pozivate se na— na dobitnik, ne znam, nagrada za toleranciju, za hrabrost, za... Ja mislim, ljudi koji su joj dali te nagrade treba malo da povuku posle ovog poslednjeg nastupa i optužbi koje je iznela zajedno sa voditeljem, ali van svakog ljudskog dostojanstva, znate. I to, na kraju, hajde, a da se bavimo politički: komeće to na kraju najviše odgovarati? Pa upravo Aleksandru Vučiću na nekim budućim izborima, jer ljudiće reći: "Ako je ovo alternativa njemu, pa čak i ako nisam za njega, pa bolje da on ostane nego ovakvi da dođu kojiće da govore ovakve reči i ovako da izlaze u— u—" Znači, zaista dno dna.

I onda sad ona analizira da li je, ne znam, da li su Andrej i Aleksandar rođena braća ili su polubraća, pa ko koga otac je priznao, a koga nije. I vi to gledate i kažete: "Čekajte, ljudi, ovo političar, ovo neko ko želi da dođe, šta on— šta je njegova politika i njegova budućnost?" Sad ja treba da, ne znam, analiziram da li gospođa Slavica ima rođenu sestru ili pol— ja gledam nju šta ona radi kao političar dok je bila na raznim funkcijama i šta je radila kao stručnjak, a da se spuštam na taj nivo kao politički protivnik, da mi je to jedini argument? Pa zaista, ljudi, to samo pokazuje kakoćete vi proći na izborima sa takvom politikom. Da. Ali kako bismo to nazvali?

Ovo jeste gnusno, sve što je izrečeno, i to je možda čak i najblaža reč koju možemo da upotrebimo. Je li to pokušaj dehumanizacije? Ja sam razočarana zbog toga što mislim da žena u politici je jedan neiskorišćeni, još uvek, resurs. I, ovaj, da je njena priroda.

Nije slučajno Freud rekao da pol određuje sudbinu. Priroda žene je da u svojoj porodici, u sredini u kojoj funkcioniše, u radnoj sredini, bude nekako stabilizator atmosfere.

Ovo što sam čula, pravo da vam kažem, ja nisam imala prilike da čujem ni kod neobrazovanih žena kad vode aprobe. To je toliko ispod nivoa obrazovane žene, da ne govorim, znate, politika je jedan kreativan posao. Neko ko planira, a neko ko je u vrhu bilo koje liste koja se takmiči na izborima, jer to jeste

Datum: 23.07.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	23.07.2026 08:21:00	25:18

Naslov: Gosti-Slavica Đukić Dejanović i Duško Vukajlović

svojevrsno takmičenje, je l', ovaj, da ponudi takav sadržaj kao sastavni deo sopstvenog razmišljanja, to je prosto poraz i nešto što je mene ne samo iznenadilo, nego nekako sam pomislila: "Bože, nema čoveka kome se može to dopaсти." Pa čak ni one osobe koje malo vole da imaju taj gossip, malo trač partiju, ovaj, da nešto izmene. Čak i one imaju viši nivo.

One otprilike kažu gluposti koje se pričaju, pa onda ispričaju sve to. A ovo je bila tvrdnja žene koja je bit— učestvovala na jako bitnim pozicijama profesionalnim u svom životu pre penzije.

Dobro je što je penzionisana, to je prvo. A drugo, ja nekako mislim da aktivni život penzionera tek treba da počne. Daleko od politike bi bilo dobro da počne, jer njena politika neće prihvatiti apsolutno nikom. Nailaziće na osudu, i ona kao političar vrlo brzo će se utopiti u blato, jer u svakom poslu ima ogroman broj onih koji vuku posao napred, i jedan manji broj onih koji vole to valjanje po blatu. Ja neću koristiti dalje stilske figure koje ukazuju na to šta se sve u blatu događa. Ovo je apsolutno ispod nivoa. Pre svega, taj uopšte napad na porodicu predsednika naše države, predsednika koji zaista ima maksimalan stepen uvažavanja, i oni koji ga ne vole komentarišu da je njegov rejting van granica naše zemlje takav kakav zaista nijedan naš predsednik skorije nije imao. S druge strane, najveći broj naroda voli čoveka.

I sad zamislite, vi ulazite u politiku sa mačevima koji budu najveći broj ljudi, gde?

Pa u dušu, jer mi kad volimo, to je duša. Dakle, verujte, ja sam bila i kao član vlade, pa na kraju nekada samo i kao građanka u masi, gde sam slušala koje komentare ima naš predsednik.

Žene njenih godina, dakle srednovečne, koje idu ka jeseni života, komentarišu najčešće blago majci koja ga je rodila. Ta majka koja ga je rodila je svetica za njih i za najveći broj naših stanovnika. Zamislite nekog ko tvrdi da je ona praktično nemoralna, ali na jedan primitivan i brutalno ružan način. Zamislite nekog ko je u stanju da Vučićevog oca, koji je čovek u zreлом životnom dobu, jedan vrsni profesionalac, bio intelektualac i pater familijas, jedan kvalitetan čovek. Zamislite da vi sada govorite o tome kog je sina priznao, kog nije, da izmislite čitav događaj i da lepите etiketu da Vučić ne pripada. Vučić, koji celу svoju politiku usmerava na jačanje nacionalnog bića, da ne pripada praktično našem nacіonu, da je on tamo neko ko je— ko pripada onima nekima koji žele da našu zemlju uruše, da nas degradiraju, da nam uzmu deo teritorije i tako dalje. Pa to je izraz takve nemoći, ali i primitivizma, koju ja zaista ne samo da osuđujem, meni je muka što postoje takve osobe. Žao mi je što su ženskog pola, jer nije važno na kojim su listama. Znam da smo mi žene nekako umele u parlamentu, kad sam bila poslanica, predsednica, da bez obzira na različite osnovne političke smerove koje naše partije imaju i u kojim smo poslaničkim klubovima, da govorimo o ljudskim pravima, o dostojanstvu, o naročito osetljivim podacima svakog čoveka u ovoj zemlji, a posebno predsednika, i da smo se tu potpuno solidarisale i niste mogli znati ko je iz koje opcije. Ovde je sve to pogaženo, i ja bih rekla da je izraz nemoći da pravim vrednostima, pravim programima i pravim ciljevima se nametne žena, ovaj, kao budući političar, i da je negde upala, ne u zamku neke svoje prošlosti, a bogami pitanje i kako je radila svoj posao ako danas ovako govori. Pitanje je. Ja sumnjam da je radila dobro, kao što ne sumnjam u veliki broj drugih političkih, da kažem, protivnica sa kojima sam često bila i u dijalozima i, ovaj, u rivalskim, ispoljavanjima stavova. Sumnjam da je bilo šta moglo da bude u njenom životu dobro. A posebno mi je žao što mislim da postoji pakao u njenoj duši.

Onaj ko ima pakao u duši, on ne može biti lider ni u čemu. Je l' očekujete oštriju reakciju javnosti, pa i dela opozicije? Imamo sad tu, jedan veliki problem kad je u pitanju opozicija, što se mnogi u opoziciji— evo, sad je Slavica pomenula neke svoje koleginice s kojima se nije politički slagala, ali su imali osnovne ljudske i moralne stavove iste— da i neki u opoziciji koji bi možda osudili, koji bi rekli: "Evo, ovo što sad kaže Slavica," se plaše da izađu u javnost sa tim drugačijim stavom, jerće sutra biti oni na stubu srama. I tu dolazimo— stub srama. Nisu na stubu srama.

Jer kada se ovakvi napadaju, onda i taj stub srama nije stub srama, nego je stub časti, čega god, kad se nađete na takvom stubu. I šta je sad stvar politike? To zna svako ko je u politici.

Vi, ako želite da promenite vlast, da dođete na vlast na demokratskim izborima, vi se borite za većinsko poverenje građana. Kakoćete se izboriti? Tako štoćete nuditi neki, po vama, kvalitetniji program kojiće građani prihvatiti od onoga koji ima vlast. Šta je vaš program?

Ne samo da napadate vlast, nego napadate i sve one koji trenutno podržavaju vlast.

Umesto da ih ubedite: "Slušajte, evo, ovaj Vučić, ne znam, nije dobar zbog— zato što danas prima Češku— kod predsednika nama to ne treba, saradnja Češkom zbog toga, toga i toga, jer, ne znam, oni nam izvoze toliko automobila, bolje da mi pravimo automobile ili šta god." Ne, nego oni vređaju i te glasače, vređaju svakoga ko je u jednom trenutku rekao da je Aleksandar Vučić nešto dobro uradio ili da je, ne znam, Siniša Mali nešto dobro uradio ili bilo ko. I onda vi terate ogromnu većinu građana Srbije od sebe, umesto da pokušate da ih pridobijete sebi, ako vam je cilj promena vlasti demokratska. Šta je vama cilj? Da sedite, da širite te, kako kažete, abrove koji se, ne znam, na— na pijaci stočnoj ili

Datum: 23.07.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	23.07.2026 08:21:00	25:18

Naslov: Gosti-Slavica Đukić Dejanović i Duško Vukajlović

eventualno u frizerskom salonu dok čekate da vam se, ne znam, farba primi ili šta već, pričate? Naravno. Pa čak ni tamo. Pa čak ni tamo. Ali ne, ali taj nivo, da.

Izvinite. Ali, ali ne da— ali ne da vam je to politički program.

I znači, vi terate i te ljude od sebe. Znači, ne možete— vi ne računate na glasove tih građana. Šta onda računate? Ili da ostanete klovn, najblaže rečeno, ili da vas neko nametne na vlast pa da vi dođete nametnuti negde sa strane.

Ali mislim da to vreme je prošlo, da smo mi dovoljno zreli kao narod da to nećemo više nikad dozvoliti.

Hajde da se nadamo. Svakako nam dolazi o 9 sati predsednica Skupštine, Ana Brnabić, paćemo s njom pričati, pustiti i sporni snimak i analizirati ovako zajedno, da vidimo i čujemo još jednom šta je to sve rečeno. Da se osvrnemo sad na pozitivne teme i ono što je dobro.

Vašington i u Srbiju, piše Srpski Telegraf, slično pišu i ostale naslovne— na ostalim naslovnim stranama. Alo, kaže: "Švajcarski mediji tvrde da se menja pravac igre na Balkanu.

Srbija postaje najvažniji partner Amerike." Koliko je ovo značajna vest?

Znate, kad je spoljna politika jedne zemlje u dobrom smeru, onda građani to zaista vrlo osećaju.

Građani te zemlje. mi treba da se setimo pre 14 godina gde smo bili.

Ja sam bila jedna od retkih funkcionera, kao tadašnja predsednica Narodne skupštine, koju je Nensi Pelosi primila, i ovaj, posle mnogo, mnogo godina, i bilo mi je dato 14 minuta.

Pošto smo pričale kao dve žene i bake, o, ovaj, unucima. Razgovor je trajao duže, ali na tu temu. Onog momenta kad sam ja pomenula neke naše spoljnostopolitičke orijentire i izrazila žaljenje i negativnu emociju zbog toga šta se događa na Kosovu, Nensi je ustala i rekla: "Ovaj, kraj je. Kod nas se time bave staferi trećeg reda." I pozdravile smo se.

Dakle, mi nismo političku temu mogli da stavimo na sto tada. Dakle, to je bilo vreme koje pamtim.

Nije bilo pre 1.000 godina, pa sad tražimo istoričare da nas podsete šta se događalo.

U ovih 14 godina, spoljnostopolitički, ne samo orijentiri, nego rezultati politike su takvi da mi sa ponosom gledamo gde se sve vijori naša zastava. Sa ponosom gledamo kakav odnos prema prvom čoveku naše države, Aleksandru Vučiću, pa i prema ostalim ministrima.

Setite se dok je Ivica Dačić bio i sadašnji, naravno, ministar spoljnih poslova, dok je odlazio u zvanične službene posete, na koji način su partneri prilazili pitanjima koja smo stavljali na dnevni red, čak i onima gde oni ne menjaju stav, ali pokazuju, za početak, veći stepen razumevanja.

Kada je u pitanju jedna sila kao što je Amerika, zaokret koji apsolutno je prosečnom čoveku milo da čuje, je nešto što može da nas raduje. Jer mi kao mala zemlja, oslanjajući se na međunarodno pravo i na korektne političke dijaloge i sa velikim i bitnim subjektima spoljnostopolitičkog života, jedino možemo obezbediti ne samo svoju neutralnost, nego i svoj ekonomski prosperitet i, naravno, političku stabilnost.

Ova vlast, na čelu sa predsednikom Vučićem, na čelu sa svima koji učestvuju u politici, ja zaista ogroman doprinos vidim tu, Ivica Dačića, koji je dosta dugo bio ministar spoljnih poslova u ovih poslednjih 14 godina. Ja zaista smatram da ima razloga da budemo ponosni na to koji su to koraci napravljeni. Dakle, mislim da to znači bolji ekonomski prosperitet zemlje i da to znači veća— veću sigurnost za mir koji je preduslov za sve druge programe koje imamo.

Mhm. Duško, šta za Srbiju konkretno znači poruka daće saradnja sa Evropskom bankom za obnovu i razvoj biti podignuta na viši nivo? Svaka saradnja koja se diže na viši nivo, pogotovo ekonomska i privredna, mnogo znači za Srbiju. Naravno, mi, koliko god ovde— hajde, moram da priznam da i dalje je nekako više smo emotivno, ili kad pričamo opet ovako o nekim društvima, okrenuti nekima sa istoka, a ne shvatamo da realno živimo od zapada. Naravno, od nas, od naše saradnje, ali evo i ova posta današnja češkog premijera je posta nekog sa zapada, iz Evropske unije.

Naša razvoj na naš izvoz u Češku je veći prošle godine bio nego uvoz iz Češke.

I zanimljivo je da je tu razmena, recimo, mi izvozimo delove za automobile, uvozimo gotove automobile, što bi bilo možda bolje da je obrnuto, ali ni to nije loše. E, tako svaka— svaka ekonomska saradnja je veoma bitna. I evo, mnoge projekte ovde koje radimo, verovatno i gospođa Slavica zna koliko, i razna ministarstva, upravo kroz saradnju sa evropskim institucijama, evropskim— Evropskom bankom je stiglo sredstava koja su usmerena ovde u neke projekte i nešto što od čega imaju korist svi naši građani. Sasvim sigurnoće toga biti više i u budućnosti.

Naravno, dotakli samo i ovo što si pomenula, Amerika, i saradnja sa Amerikom je veoma bitna.

I taj strateški sporazum koji smo sad potpisali, pogotovo u oblasti o čemu se malo, recimo, mi smo pričali o energetici, to jeste ono što nas sad tišti najviše, i svi se nadamo daće konačno biti rešen, pre svega, ovaj problem koji imamo sa Nisom već skoro dve godine. Naravno, izgradnja Đerdapa 3, ali tu je

Datum: 23.07.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

Naslov: Gosti-Slavica Đukić Dejanović i Duško Vukajlović

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	23.07.2026 08:21:00	25:18

nešto što daje signal o mnogo boljoj našoj budućnosti, to je sporazum o obrazovanju.

Jer ako mi stvaramo kadrove kojiće biti sposobni da vode ovu zemlju u budućnost sa svojim znanjem iz različitih oblasti, a podrška Sjedinjenih Država tu sasvim sigurno, ali i bezbednosti, mi smo juče negde, nema ni u jednim novinama danas, a ima veze sa, recimo, naslovnom Novosti, zajednička vojna vežba opet pripadnika vojske Srbije sa gardom Ohaja koji su sad u Americi. I upravo ta saradnja garantuje daće u budućnosti se možda manje imati ovakvih. Žao mi je što danas samo Večernje Novosti imaju na naslovnoj strani ovaj incident na Gazivodama, jer ti ljudi su ostali dole bez kuća.

Jesu. I čuli smo, da kažem, glas osude iz Vašingtona.

Bilo bi dobro da je jači, i nadam se daće biti jači ubuduće. Ovim ljudima niko ne može nadoknaditi to što— što— što im je srušeno. Ali to su, ja mislim, neki poslednji trzaji Kurtija koji pozivaju se na neke svoje zakone, kao na divlja gradnja, i ruši, ruši srpske kuće. Vi, ako se zaista principalno toga držite, onda možete srušiti pola Prištine, divlje je izgrađeno i nema— nemaju nikakve dozvole.

Da, da. Zašto baš srpske kuće na Gazivodama? To više smeta nego pola, ne znam, nekih višespratnica koje su nikle u Prištini i koje ugrožavaju realno bezbednost stanovnika i u tim zgradama i drugih građana Prištine. Ali tu se niko ne bavi. Aliće sutra možda da ruši tako i Dečane i Peć, da kaže: "Evo, ni to nema građevinsku dozvolu po nekim našim pravilima." Hvala vam.

Hvala vam. Izvinite, sad mi se neko dogovorio. Hvala vama, Slavice.

Idemo na reklame, poštovani gledaoci. Vraćamo se brzo. Bilo je ovo listanje štampe.

